

1. О, коли б потерпіли ви трохи безумство моє! Але й терпите ви мене.

2. Бо пильную про вас пильністю Божою, заручив бо я вас одному чоловікові, щоб Христові привести вас чистою дівою.

3. Та боюсь я, як змій звів був Єву лукавством своїм, щоб так не попсувалися ваші думки, і ви не вхилилися від простоти й чистоти, що в Христі.

4. Коли бо хто прийде й зачне проповідувати про Ісуса іншого, про якого ми не проповідували, або приймете іншого Духа, якого ви не прийняли, або іншу Євангелію, якої ви не прийняли, то радо терпіли б ви те!

5. Та думаю я, що нічим не лишаюсь позад передніших апостолів.

6. Хоч і неук я словом, але не знанням, та всюди в усьому ми виявлені поміж вами.

7. Чи я гріх учинив, себе впокоряючи, щоб підвищити вас, бо я Божу Євангелію благовістив для вас дармо?

8. Оббирав я інші Церкви, приймаючи плату для служіння вам. А коли я прийшов до вас і терпів недостачу, то нікого я не обтяжив.

9. Бо мій нестаток поповнили брати, що прийшли з Македонії; і в усьому беріг я себе, щоб не бути для вас тягарем, і збережу.

10. Як правда Христова в мені, так оця похвала не замовчана буде про мене в країнах

Ахаї.

11. Для чого? Тому, що я вас не люблю? Відомо те Богові!

12. А що я роблю, те й робитиму, щоб відтяти причину для тих, хто шукає причини, щоб у тому, чим хваляться, показалися такі, як і ми.

13. Такі бо фальшиві апостоли, лукаві робітники, що підроблюються на Христових апостолів.

14. І не дивно, бо сам сатана прикидається анголом світла!

15. Отож, не велика це річ, якщо й слуги його прикидаються слугами правди. Буде їхній кінець згідно з учинками їхніми!

16. Знову кажу: хай ніхто не вважає мене за безумного! А як ні, то прийміть мене бодай як безумного, щоб хоч трохи й я похвалився!

17. А що я кажу, не кажу того в Господі, але ніби в безумстві у цій частині хвали.

18. Через те ж, що тілом багато-хто хваляться, то й я похвалюся.

19. Бо ви терпите радо безумних, самі мудрими будши.

20. Бо ви терпите, коли вас хто неволить, коли хто об'їдає, коли хто обдирає, коли хто підвищується, коли хто по щоках вас б'є.

21. На безчестя кажу, що ми ніби втратили сили. Коли хто відважиться чим, то скажу нерозумно відважуюся й я.

22. Євреї вони? То й я. Ізраїльтяни вони? То й я. Насіння вони Авраамове? То й я!

23. Слуги Христові вони? Говорю нерозумне: більш я! Я був більш у працях, у ранах над міру, частіш у в'язницях, часто при смерті.

24. Від євреїв п'ять раз я прийняв був по сорок ударів без одного,

25. тричі киями бито мене, один раз мене каменували, тричі розбивсь корабель, ніч і день я пробув у глибочині морській;

26. у мандрівках я часто бував, бував у небезпеках на річках, у небезпеках розбійничих, у небезпеках свого народу, у небезпеках поган, у небезпеках по містах, у небезпеках на пустині, у небезпеках на морі, у небезпеках між братами фальшивими,

27. у виснажуванні та в праці, часто в недосипанні, у голоді й спразі, часто в пості, у холоді та в наготі.

28. Окрім зовнішнього, налягають на мене денні повинності й журба про всі Церкви.

29. Хто слабує, а я не слабую? Хто спокушується, а я не паляюся?

30. Коли треба хвалитись, то неміччю я похваляюся.

31. Знає Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, а Він благословенний навіки, що я не говорю неправди.

32. У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто Дамаск, щоб схопити мене,

33. але по мурі мене спущено в коші віконцем, і я з рук його втік!